

ثم الى قرية دل دينوة بدالين سهلين مكسورين بينهما لام
 مسكن وياء مدّ ونون مفتوح وواو مفتوح وتاء تانيت ثم الى
 قرية آت قلنجة بهزة مفتوحة وتاء مثناة مسكنة وقاف ولام
 مفتوحين ونون مسكن وجيم مفتوح وهنالك (كان) يشتي⁽¹⁾ الشيخ
 ابو عبد الله بن خفيف وكلّ هذه القرى والمنازل هي بالجبل
 وعند اصل الجبل في هذا الطريق درخت روان ودرخت هي
 بفتح الدال المهمل والراء وسكون الخاء المعجم وتاء معلوة
 وروان بفتح الراء والواو والفاء ونون وهي شجرة عادية لا يسقط
 لها ورق ولم ار من راي ورقها⁽²⁾ ويعرفونها ايضا بالماشية لان
 الناظر اليها من اعلى الجبل يراها بعيدة منه قريبة من اسفل
 للجبل والناظر اليها من اسفل للجبل يراها بعكس ذلك ورايت
 هنالك جملة من الجوكيين ملازمين اسفل للجبل ينتظرون
 سقوط ورقها وهي بحيث لا يمكن التوصل اليها البتة ولهم

câouân, de Dildînéoueh et d'Atkalendjeh. C'est dans cette
 dernière localité que passait l'hiver le cheikh Abou 'abd
 Allah, fils de Khafîf. Toutes ces bourgades et ces stations
 sont situées dans la montagne. Près du pied de celle-ci,
 dans ce même chemin, se trouve *Dérakht* (*dirakht*) *rewân*
 « l'arbre marchand, » qui est un arbre séculaire, duquel il
 ne tombe pas une seule feuille. Je n'ai rencontré personne
 qui ait vu ses feuilles. On le désigne aussi sous le nom de
mâchiâh (marchant), parce que l'individu qui le considère
 du haut de la montagne le juge placé à une grande distance
 de lui et rapproché du pied de cette montagne, tandis que
 celui qui le regarde du bas de celle-ci, le croit dans une posi-
 tion tout opposée. J'ai vu en cet endroit une troupe de
 djoguis qui ne quittaient pas le pied du mont, attendant
 la chute des feuilles de cet arbre. Il est placé dans un lieu